

РЕШЕНИЕ

№ 5378

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5643** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С. срещу Решение от 26.03.2020 г. по НАХД № 18733/2018 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, с което е изменено наказателно постановление № 362531-F410244/ 09.10.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ /СДО/ в ТД на НАП - С.. В жалбата касаторът излага, че решението е постановено при нарушаване на материалния закон. Твърди се, че решението не е съобразено със съдебната практика по конкретните дела и липсват доводи за наличието на смекчаващи обстоятелства по смисъла на чл. 27, ал. 3 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Т. Н. Танков, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Т. Н. Танков срещу наказателно постановление № 362531-F410244/ 09.10.2018 г., издадено от директора на Дирекция СДО в ТД на НАП - С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 355, ал. 4 от КСО, във връзка с чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, затова, че в периода 26.04.2018г. – 10.08.2018г. в [населено място] дружеството не е изпълнило задължението си да подаде дължимите данни за А. А. Г.-Н., наета на длъжност „охранител“ с трудов договор от 20.04.2017г., като трудовото правоотношение не е прекратено към момента на проверката - 31.08.2018г., с декларация образец № 1 за месец 03.2018г. в законоустановения срок до 25.04.2018 г., като нарушението е повторно по смисъла на §1, ал.4, т.1 от ДР на КСО, тъй като е извършено преди изтичане на една година от влизане в сила на НП № 182177-F198714/15.02.2016г., влязло в сила на 08.09.2016г. и на една година от влизане в сила на НП № 184452-F2019664/02.03.2016 г., влязло в сила на 10.02.2017г.

С Решение от 26.03.2020 г. по НАХД № 18733/2018 г. по описа на СРС, НО, 18 състав е изменено наказателно постановление № 362531-F410244/ 09.10.2018 г., издадено от директора на СДО в ТД на НАП – С., като прилага закон за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл. 355, ал.1 от КСО вместо чл.355, ал.4 вр. ал.1 от КСО и като постановява, че административното нарушение е извършено /довършено/ не в периода 26.04.2018г. – 10.08.2018г., а на 26.04.2018г.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено и деянието не съставлява маловажен случай на административно нарушение. СРС е счел, че с оглед датата на извършване на нарушението - 26.04.2018 г., последното не следва да бъде квалифицирано по чл.355, ал.4 вр. ал.1 от КСО и е изменил НП, като относно санкцията е приложил закон за по-леко наказуемо административно нарушение по чл. 355, ал.1 от КСО. В същото време СРС е изложил аргументи, че така определеният размер на имуществената санкция от 1000 лева попада в обхвата на санкцията на чл. 355, ал.1 от КСО, която макар и да предвижда по-висок максимум спрямо разпоредбата на чл.355, ал.4 от КСО, не следва да бъде завишавана, а с оглед на срока на закъснението и наличните предходни нарушения, не следва и да бъде намалявана към законовия минимум, и определената имуществена санкция в размер на 1000 лева, е съответна на целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН.

Решението на СРС е правилно.

Безспорно е установено, че [фирма] – [населено място] е допуснало нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, състоящо се в неподаване декларация образец № 1 за месец 03.2018г. за А. А. Г.-Н., наета на длъжност „охранител“ с трудов договор от 20.04.2017г., в законоустановения срок до 25.04.2018 г. Срокът за подаване на декларация – обр.1 е законоустановен, поради което правилно административно-наказващият орган (АНО) е посочил срок, до който е следвало да бъде подадена декларация – за м.март 2018 г., това е 26.04.2018г. Дружеството е подало декларацията едва на 10.08.2018 г., като е установено закъснение от 107 дни. Доколкото процесното нарушение се изразява в неподаване на декларация в срок, касационната инстанция споделя извода на СРС, че става въпрос за формално административно нарушение /на просто извършване/, а не за продължено административно нарушение. Ето защо, правилно първостепенният съд е определил датата на довършване на нарушението - административното нарушение е извършено /дovършено/ не в периода 26.04.2018г. – 10.08.2018г., а на 26.04.2018г.

За нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, разпоредбата на чл.355, ал.1 от КСО предвижда наказание „глоба“ от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

В случая на [фирма] – [населено място] е определена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.355, ал.4 вр. ал.1 от КСО, като административнонаказващият орган е приел, че става въпрос за повторност по смисъла на §1, ал.4, т.1 от ДР на КСО, тъй като е извършено преди изтичане на една година от влизане в сила на НП № 182177-F198714/15.02.2016г., влязло в сила на 08.09.2016г. и на една година от влизане в сила на НП № 184452-F2019664/02.03.2016 г., влязло в сила на 10.02.2017г.

В този смисъл правилен е изводът на СРС, че предвид датата на извършване на нарушението - на 26.04.2018г., същото е извършено след изтичане на една година от влизане в сила на НП № 182177-F198714/15.02.2016г., влязло в сила на 08.09.2016г. и на една година от влизане в сила на НП № 184452-F2019664/02.03.2016 г., влязло в сила на 10.02.2017г., поради което квалифицираният състав на чл.355, ал.4 вр. 1 от КСО, е неприложим. В случая деянието не би могло да бъде квалифицирано като „повторно“ по смисъла на §1, ал.4, т.1 от ДР на КСО, дори и ако административното нарушение беше довършено на 10.08.2018г., както неправилно е приел административнонаказващия орган.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определената имуществена санкция в размер на 1000 лева.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.03.2020 г. по НАХД № 18733/ 2018 г. по описа на СРС, НО, 108 състав, с което е изменено наказателно постановление № 362531-F410244/09.10.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.